

Broj 01-20420VI 1975 god.

NOVI SAD

3/82

Na osnovu člana 25. stav 4. i člana 28. stav 2. Zakona o zaštiti delova prirode ("Službeni list SAP Vojvodine", broj 10/74), člana 202. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SFRJ", broj 18/65) i člana 270. Statuta Opštine Beočin ("Službeni list opština Srema", broj 9/74), Skupština opštine Beočin na sednici Veća udruženog rada, održanoj 27. maja 1975. godine, donela je

R E Š E N J E

1. Odredjuje se da park istorijskog spomenika Manastira Beočina ima svojstvo prirodnog spomenika vrtne arhitekture i stavlja se pod zaštitu.

2. Zaštićeni deo prirode nalazi se na teritoriji Kačastarske opštine Beočin, kat. parc. 3819/1, sa južne strane manastirskog konaka, na površini od 93 ara i 82 m², Kao manastirski kompleks pripada Srpskom pravoslavnom manastiru iz Beočina.

3. Zaštićeni deo prirode iz tačke 1. ovog rešenja daje se na upravu i korišćenje Srpskom pravoslavnom manastiru iz Beočina, koji je dužan da ga brižljivo čuva i da se stara o njegovom pravilnom održavanju.

4. Imalac zaštićenog dela prirode obavezuje se da:

- u roku od jedne godine dana od dana donošenja ovog rešenja, pribavi projekat adaptacije i rekultivacije parka;
- po izradi projekta pristupi njegovoj realizaciji;
- usvojenim amblemom stavi do znanja da je objekat pod zaštitom;

5. Nadzor nad sprovođenjem mera predviđenih projekata adaptacije, odnosno održavanja, vrši Pokrajinski zavod za zaštitu prirode u Novom Sadu.

Imalac je dužan da obavesti Pokrajinski zavod za zaštitu prirode u Novom Sadu o svim redovima koji se preduzimaju u parku.

6. Izvršiocima radnji protivnih ovom rešenju učinjenih u zaštićenom području, kazniće se po odredbama Zakona o zaštiti delova prirode, odnosno po odredbama Krivičnog zakonika.

7. Ovo rešenje objaviti u "Službenom listu opština Srema".

O b r a z l o ž e n j e

U smislu čl. 28. st. 2. Zakona o zaštiti delova prirode Skupština opštine je ovlašćena da stavi pod posebnu zaštitu deo prirode.

Pokrajinski zavod za zaštitu prirode u Novom Sadu dostavio je predlog (pod br. 01-64/1 od 6. III 1975. god.) da se park istorijskog spomenika Manastira Beočin stavi pod zaštitu iz sledećih razloga:

U nizu fruškogorskih manastira, Manastir Beočin predstavlja jednu od najznačajnijih istorijskih spomenika.

Kao arhitektonska i estetska vrednost-ikonografsko-slikarskih dela u njemu i niz ostalih kulturnih i umetničkih

vrednosti, ovaj objekat je godine 1949. rešenjem Zavoda za zaštitu i proučavanje spomenika kulture NR Srbije, stavljen pod zaštitu.

Pokrajinski zavod za zaštitu prirode, po svom planu na registraciji i snimanju postojećih stanja objekata prirode ustanovio je da park, koji čini sastavni deo manastirskog kompleksa, predstavlja izuzetnu vrednost, koja iziskuje da se i park stavi pod zaštitu.

Tačnih podataka kada je park osnovan nema. Prema starijim ~~reši~~ fotografijama može se zaključiti da parkovsko rešenje nije menjano, odnosno da su konture kompozicionog rešenja prvobitne, no, znatno izmenjeno, jer park od 1941. godine nije negovan.

Prema starosti stabla u parku, može se zaključiti da je park sadjen oko 1880 godine.

Po kompozicionom rešenju i dendrološkom sastavu park predstavlja objekat vrtne umetnosti klasičnog stila. U rešavanju parkovskih aranžmana primenjena je potpuna simetrija sa centralno postavljenim vodoskokom. Asortimen drveća i grmlja tj. dendrološki sastav ovog parka sačinjavaju: lišćari, četinari, i ukrasno šiblje. Stabla su u punoj fizičkoj zrelosti, dobroj kondiciji i visokog stepena dekorativnosti. Naročito, se po lepoti ističu: srbirne smrče (*Picea pungens* var. *glauca*), tisa (*Taxus baccata*) a posebno, kao naročita retkost u ovom kraju. stara stabla magnolija (*Magnolia soulangeana*).

Od vrtne arhitektonskih objekata u parku se nalazi bazen sa vodoskokom, dve terase povezane stepenicama i postamentima sa vazama za cveće.

Obzirom da ovaj park od 1941. godine nije negovan, to daje sliku zapušteno zelene površine gde su se pojavile nepoželjne samonikle vrste raznih lišćara i korova. Ovakvo postojeće stanje ne umanjuje osnovnu vrednost ovog parka samo zahteva stručnu intervenciju.

Prema izloženom, park Manastira Beočina i pored nedostataka nege i održavanja, predstavlja značajan objekat vrtne umetnosti. Dendroflora, koja sačinjava park, predstavlja veliku vrednost botaničkog značaja, a kompozicioni sastav je primer vrtne umetnosti klasičnog stila.

Na osnovu izloženog, stečeni su uslovi iz čl. 25. st. 4. Zakona o zaštiti delova prirode, te je doneto rešenje kao u dispozitivu.

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba Pokrajinskom sekretarijatu za obrazovanje, nauku i kulturu u Novom Sadu, putem ove skupštine opštine, u roku od 15 dana po prijemu, odnosno objavljivanju u "Službenom listu opština Srema".

SKUPŠTINA OPŠTINE BEOČINA, Broj 633-1/75-01 od 27. maja 1975. god.

P R A D S A B N I K
Beković dipl.ing.Momčilo

Stević